

ŠEIMYNA

NR. 201
VI EILINIS
SEKMADIENIS
2026 02 15

Šlienavos ir Viršužiglio parapijų leidinys www.slienavosparapija.lt / FB: Šlienavos.parapija

Mūsų vyskupija - VILKAVIŠKIO VYSKUPIJA - šiemet švenčia 100 metų gyvavimo jubiliejų!

MALDA ŠVENČIANT VILKAVIŠKIO VYSKUPIJOS 100-METĮ

*Dieve, Amžių Valdove, visų malonių šaltini,
nuolankiai meldžiamės už visą mūsų vyskupijos šeimą:
palaimink mūsų vyskupą, visus dvasininkus, pašvęstuosius ir pasauliečius,
kad šventai darbuotumės Bažnyčioje ir pasaulyje.*

*Ugdyki mūsų parapijų bendruomenes, kad garbinimu, mokymu ir
tamavimu liudytume Tavo Sūnų Jėzų Kristų.*

*Pripildyki visus tikinčiuosius – jaunus ir pagyvenusius, šeimas ir
vienišus žmones – Šventąja Dvasia.*

*Kiekvienas teatpažins dovanojamą pašaukimo kelią ir
nuoširdžiai leisis juo vedamas.*

*Švč. Mergelei Marijai ir šv. Antanui Paduviečiui užtariant,
visi Tavyje tesurasime tikėjimą, viltį ir meilę.*

*Vyskupijos jubiliejaus metai teikvepia mus dėkingai remtis praeitimi,
entuziastingai gyventi dabartyje ir viltingai žvelgti į ateitį.*

Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Mes galėtume prarasti tiesiog save pačius tada, jei nejaustume ar kažkokiu būdu nefurėtume bendrumo su savo sąžine, su kuria mes kalbamės, per ją kalbina mus neį pats Kūrėjas.., – su savais pasiūlymais, noru patarti mums...

Sąžinė, Teisynas, Balsas – tai ryšys. Ryšys su savimi, su savo gyvumu, su savo prasme, su Dievu ir žmonėmis.., – tai pagrindinis “kažkas”, vedantis į gyvenimą.

**“Šlovė tau, Tėve, dangaus ir žemės Viešpatie,
kad Karalystės paslaptis apreiškė mažutėliams.”**

(plg. Mt 11, 25)

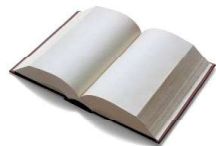

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Sir 15, 15–20; Ps 118, 1–2, 5–6, 17–18, 33–34; 1 Kor 2, 6–10

Psalms atliepas

Laimingi, kurie pagal Viešpaties Mokymą gyvena.

Evangelija pagal Matą (5, 17–37)

„Nemanykite, jog aš atėjęs panaikinti Įstatymo ar Pranašų. Ne panaikinti jų atėjau, bet įvykdyti. Iš tiesų sakau jums: kol dangus ir žemė nepraeis, nė viena raidelė ir nė vienas brūkšnelis neišnyks iš Įstatymo, viskas išsipildys. Todėl kas pažeistų bent vieną iš mažiausių paliepiimų ir taip elgtis mokytų žmones, tas bus vadinamas mažiausiu dangaus karalystėje. O kas juos vykdys ir jų moks, bus vadinamas didžiu dangaus karalystėje. Taigi sakau jums: jeigu teismu neviršysite Rašto aiškintojų ir fariziejų – neįeisis į dangaus karalystę“.

„Jūs esate girdėję, kad protėviams buvo pasakyta: *Nežudyk*, o kas nužudo, turės atsakyti teisme. O aš jums sakau: jei kas pyksta ant savo brolio, turi atsakyti teisme. Kas sako savo broliui: 'Pusgalvi!', turės stoti prieš aukščiausiojo teismo tarybą. O kas sako: 'Beprotil!', tas smerktinas į pragaro ugnį. Jei neši dovaną prie aukuro ir ten prisimeni, jog tavo brolis turi šį tą prieš tave, palik savo atnašą tenai prie aukuro, eik pirmiau susitaikinti su broliu, ir tik tada sugrįžęs aukok savo dovaną.

Greitai susitark su savo ieškovu, dar kelyje į teismą, kad ieškovas neįduotų tavęs teisėjui, o teisėjas – teismo vykdytojui ir kad tu nepakliūtum į kalėjimą. Iš tiesų sakau tau: neišeisi iš ten, kol neatsiteisi ligi paskutinio skatiko“.

„Jūs esate girdėję, jog buvo pasakyta: *Nesvetimauk!* O aš jums sakau: kiekvienas, kuris geidulingai žvelgia į moterį, jau svetimauja savo širdimi. Jeigu tavo dešinioji akis skatina tave nusidėti, išlupk ją ir mesk šalin. Verčiau tau netekti vieno nario, negu kad visas kūnas būtų įmetas į pragarą. Ir jeigu tavo dešinioji ranka gundo tave nusidėti, nukirsk ją ir mesk šalin. Verčiau tau netekti vieno nario, negu kad visas kūnas patektų į pragarą“.

„Taip pat buvo pasakyta: *Kas atleidžia žmoną, tegul išduoda jai skyrybų raštą.* O aš jums sakau: kiekvienas, kuris atleidžia žmoną, – jei ne ištvirkavimo atveju, – skatina ją svetimauti; ir jeigu kas atleistąją veda – svetimauja“.

„Taip pat esate girdėję, jog protėviams buvo pasakyta: *Nelaužyk priesaikos, bet ištesėk Viešpačiui savo priesaikas.* O aš jums sakau: išvis neprisiekinėkite *nei dangumi*, nes jis – *Dievo sostas*, *nei žeme*, nes ji – *jo pakojis*, *nei Jeruzale*, nes ji – *didžiojo Karaliaus miestas*. Neprisiek nei savo galva, nes negali nė vieno plauko padaryti balto ar juodo. Verčiau jūs sakykite: 'Taip', jei taip, 'Ne', jei ne, o kas viršaus, tai iš piktojo“.

Evangelijos komentaras:

Žinome (šiek tiek pažįstame jau), kad Jėzus, nors ir kviesdamas priimti dievišką tvarką – Įstatymą, pats ne kartą laužė jį. Pvz.: Jis nesilaikė rankų plovimo įsakų; "dirbo", gydė ligonius per šabą, nors Įstatymas tai draudžia; pagaliau Jis buvo teisiamas dėl to, kaip Įstatymo laužytojas.

Žiūrėdami į Dievą, mes matome grožį, gėrį ir tiesą. Jis mus skatina gyventi pagal Jo gyvenimą, žadina mumyse viltį, tikėjimą ir meilę. Ir šitai mes imame suprasti, ką reiškia, kad Jėzus atėjo į pasaulį ne panaikinti Įstatymo, bet jį įvykdyti. Jei anksčiau Dievo Įstatymą mes suvokėme tik kaip paliepiimus ir draudimus, Dievo Dvasios dėka jis tampa gyvenimu, jau nebe vien norma, bet gyvenimo pamatu, siekimu ir noru juo gyventi. Dekalogo teiginiai ar draudimai – „nevak“, „nepaleistuvauk“, „nežudyk“ – įgauna pozityviąją formą, virsta raginimu mylėti, priimti kitus į savo širdį ir gyventi gerumu kiekvienam. Gyventi mylint...

Tik suvokę, ką reiškia gyventi mylint, suprasime Jėzų, ką Jis norėjo pasakyti. Daug kam Įstatymas turėjo keturias prasmes: tai – Dešimt Dievo įsakymų, pirmos penkios Senojo Testamento knygos, taip pat Įstatymu ir pranašais buvo vadinamas visas Raštas, jo visuma, pagaliau, Įstatymas reiškė žodinę tradiciją ir Rašto aiškintojų priesakus.

Tačiau kiekvienas žmogus turėtų ieškoti pirma Dievo valios, ir ją atpažinę, papuošti savo gyvenimą Jo valios vykdymu. Dievo įsakymai ar Jo kvietimai sutelpa žodyje – mylėti.

Laiškas tikintiesiems Vilkaviškio vyskupijos šimtmečio proga

Neseniai popiežius Leonas XIV vadovavo jubiliejinių 2025-ųjų metų pabaigos iškilmėms. Jubiliejus buvo gausių dvasinių malonių laikas visai Bažnyčiai. Daugybei tikinčiųjų iš viso pasaulio tai buvo piligrimystės ir tikėjimo atnaujinimo laikas, padėjęs stiprinti ryšį su Viešpačiu.

Daugelis mūsų krašto žmonių ypač pakiliai išgyveno nacionalinę lietuvių piligrimystę į Romą praėjusių metų kovo pradžioje. Tai buvo ypatinga dvasinė patirtis išgyvenant vienybę su visuotine Bažnyčia, prisiliečiant prie dviejų tūkstantmečių jos istorijai. Taip pat nemažai mūsų krašto tikinčiųjų aplankė Amžinąjį miestą kitomis jubiliejinių metų dienomis, perėjo pro šventąsias duris didžiosiose Romos bazilikoje, pelnė atlaidus. Daugelis taip pat su maldingu nusiteikimu lankė jubiliejines šventoves Lietuvoje.

Nors anas visame krikščioniškajame pasaulyje minėtas malonės laikas jau baigėsi, 2026-ieji metai atneša naujų reikšmingų akcentų mūsų Bažnyčios gyvenime. Kviečiu visus prisiminti, jog šiemet net penkios vyskupijos Lietuvoje mini savo gyvavimo šimtmetį. Viena jų – Vilkaviškio vyskupija.

Šios neeilinės sukakties prisiminimas mus nukelia į 1926 metus, kai buvo pertvarkyta visa Lietuvos bažnytinė provincija. Tuo metu tai buvo reikšmingas įvykis, papildęs įvairiopus mūsų šalies nepriklausomybės įtvirtinimo pastangas. O šio provincijos pertvarkymo pagrindinis strategas ir kūrėjas buvo iš Vilkaviškio vyskupijos kilęs palaimintasis arkivyskupas Jurgis Matulaitis.

Drauge su vyskupijos Kunigų taryba svarstėme, kaip paminėti reikšmingą šimtmečio sukaktį. Sutarėme, kad pasibaigus visuotinėje Bažnyčioje minėtiems Jubiliejau metams, dera padaryti simbolinę pertrauką iki Gavėnios laikotarpio. Per šį dvasiškai intensyvią liturginį laiką Dievo žodžio skatinami apmąstome savo žmogiškąją būtinę ir krikščioniškąją kelią. Gavėnios laiku mūsų vyskupijos tikinčiuosius drauge kviečiame prisiminti ir savo vyskupijos ištakas, svarbesnius jos istorinius momentus. Taip geriau suvoksime, jog Bažnyčia gyvuoja ne tik dvasinėje plotmėje, bet ir veikia konkrečioje žemiškoje tikrovėje, sujungdama čia gyvenančius tikinčiuosius, visus geros valios žmones. Šioje tikrovėje skleidžiasi žmonių kasdienybė, gyvenimiški siekiai, ugdomas Dievo pažinimas, puoselėjama bendrystė su juo, o per tai bręsta ir amžinojo gyvenimo vaisiai. Tokia daugelio iš mūsų gyvenimo erdvė yra sava vyskupija ir sava parapija.

Vilkaviškio vyskupija, sujungianti šimtą penkias parapijas, yra istorinė Užnemunė. Tai buvusios daug didesnės – Seinų vyskupijos dalis, po 1920 metų likusi Lietuvos teritorijose. Ankstesnis jos gyvavimo laikotarpis mena daug svarbių šio krašto Bažnyčios gyvavimo momentų, daug brandžių, šviesių asmenybių. Tai vyskupai Antanas Baranauskas, Antanas Karosas, daug kitų atmintinų dvasininkų, visuomenės veikėjų. Anuomet veikė garsi Seinų kunigų seminarija, ugdžiusi, stiprinusi daugelio to meto dvasininkų tautinę savimonę. Jos auklėtiniai buvo Užnemunės istorikas kun. Jonas Totoraitis, žemės reformos Lietuvoje vykdytojas prel. Mykolas Krupavičius, Lietuvos nepriklausomybės akto signataras, Seimo pirmininkas ir vėliau Telšių vyskupas Justinas Staugaitis. Ši seminarija prisidėjo ir prie kitų svarbių mūsų krašto asmenybių ugdymo – joje mokėsi švietėjas, mokyklų steigėjas Motiejus Gustaitis, lietuvių kalbos puoselėtojas, atgimimo skatintojas Petras Kriaučiūnas, daug kitų talentingų žmonių.

Tai tik kelios užuominos apie mūsų vyskupijos ištakas ir laikotarpį iki 1926 metų bažnytinės provincijos reformos. Tikiuosi, kad per vyskupijos šimtmečio minėjimo metus apmąstysime šį turtingą istorinį paveldą savo parapijose ir bendruose vyskupijos renginiuose. ➡

1926 metais balandžio 4 dieną prasidėjęs Vilkaviškio vyskupijos ir visos Lietuvos bažnytinės provincijos gyvavimo laikotarpis buvo įvairiopa reikšmingas ir turtingas, sykiu

Vasario 16 diena – Lietuvos valstybės atkūrimo diena

Rytoj prabudę kartu švęsime mums išskirtinę dieną – savos valstybės, tėvynės atkūrimo dieną. Šlienavos bažnyčioje Eucharistiją švęsime su „Samylų senolių“ kolektyvu – 12 val. Vienybėje ir bendrumė būsime visi!

Pelenų diena – Gavėnios pradžia. Kviečiame ją pradėti kartu!

Trečiadienį pradėsime Gavėnios laiką – pasiruošimą Velykų šventei! Šlienavos bažnyčioje Pelenų Eucharistijos šventimas vyks 18 val. Tai išskirtinis šventimas!

pasizymėjo dideliais epochiniais išbandymais bei permainomis. Tai buvo Lietuvos valstybės kilimo, stiprėjimo laikotarpis su įvairiomis to meto politinėmis įtampomis; spartų krašto vystymąsi nutraukė 1940 metų okupacija, Antrasis pasaulinis karas. Mūsų vyskupijai kaip ir visam kraštui teko patirti sovietmetį, tikinčiųjų ir Bažnyčios persekiojimą, prievartinės ateistinės ideologijos diegimą. Trys atkurtos nepriklausomybės dešimtmečiai pasizymėjo nepalaužiamu siekiu vėl įtvirtinti savo šalies laisvę ir nepriklausomybę, pastangomis įsijungti į Europos ir pasaulio tautų šeimą.

➔ Per visus šiuos laikotarpius įvairiose gyvenimo srityse, taip pat religinio gyvenimo sklaidoje Užnemunė buvo aktyvi, gyvybinga ir kartu išaugino daug brandžių asmenybių. Atsidavę dvasininkai, seserys vienuolės, uolūs tikintieji pasauliečiai darbavosi leisdami bei platindami katalikišką spaudą, *Katalikų Bažnyčios kroniką*, dalyvaudami rezistencinėje ir pogrindinėje veikloje. Sovietmečiu nenutrūkusi krikščioniškosios kultūros puoselėjimo tradicija vaisingai tęsiama ir nepriklausomoje Lietuvoje.

Tegul vyskupijos šimtmečio sukaktis paskatina mus visus platesniu žvilgsniu aprėpti visuotinės ir vietinės Bažnyčios išganingą misiją – vesti Dievą mylinčius ir visus geros valios žmones į amžinąjį gyvenimą. Tegul šimtmečio šventimas padeda mums geriau pažinti Gerąją Naujieną, skelbiamą paties Atpirkėjo Kristaus. Tepadeda ši proga geriau suprasti, kad laimingos pilnatvės ir amžinybės siekis glaudžiai siejasi su sava parapija, sava vyskupija.

Mielieji, šeštojo šių metų sekmadienio Dievo žodžio skaitiniai per apaštalo Pauliaus pamokymus, skirtus ano meto Korinto bendruomenės tikintiesiems, mus ragina priimti ne šio pasaulio praeinančią išmintį, bet dievišką išmintį. Ji skirta mums apšviesti ir išaukštinti, galėtume pridurti – išaukštinti iki dangaus, iki Dievo vaikų, iki Dangaus karalystės paveldėtojų. Tai Karalystė, kurioje, kaip toliau mini apaštalas, atrasime: „Ko akis neregėjo, ko ausis negirdėjo, kas žmogui į mintį neatėjo, tai paruošė Dievas tiems, kurie jį myli“ (1 Kor 2, 9). Šie žodžiai negali perteikti visos amžinojo gyvenimo pilnatvės ir jos turtingumo, tačiau nurodo aiškią kryptį. Dievo ir artimo meilė mus veda į tą nuostabią pilnatvę, kurios kol kas dar nepajėgiame savo mintimis aprėpti ir iki galo pažinti.

Tačiau šią palaimingą tikrovę galime pasiekti per Kristaus įkurtos Bažnyčios veikimą. Bažnyčia, kurios galva yra pats Kristus, sudaryta iš netobulų žmonių, tokių kaip mes patys. Bažnyčia laiduoja visa, kas reikalinga laimingai amžinybei pasiekti, per sielovadinę veiklą, skelbdama Dievo žodį, teikdama sakramentines malones. Pasak apaštalo Pauliaus, Bažnyčia tikrai yra Kristaus kūnas, kurio Galva yra pats amžinybės Viešpats. Per Bažnyčią skelbiamą Kristaus tiesą ludija daugybės šventųjų gyvenimo pavyzdžiai. Su dėkingumu ir džiaugsmu tad priimkime Kristaus kvietimą būti jo mistinio kūno – Bažnyčios nariais. Pasak palaimintojo Jurgio Matulaičio, „rikuokimės ir pasišvęskime“ bažnytinėje bendruomenėje, kuri yra šalia mūsų. Drauge siekime laimingo amžinojo gyvenimo.

Vilkaviškio vyskupijos vyskupas Rimantas Norvila, 2026 m. vasario 15 d.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430,

Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršužiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.